

hogy „minden szövetségesüket becsapták és elárulták”. Újfént aláhúzta barátságát a Harmadik Birodalom iránt, és ennek mintegy alátámasztása-képpen szükségét érezte, hogy hangot adjon saját, mélyen gyökerező antiszemitizmusának. Közölte, hogy az erdélyi zsidók azért voltak elégedettek a román uralommal, mert abban az országban mindenki megvesztegethető és megvásárolható. A zsidókkal szemben azért is nagyok az ellenérzések Magyarországon, mert „minthogy minden tisztességes ember a fronton volt, a zsidók itt forradalmat rendeztek és bolsevizmust teremtettek”⁷⁵.

Románia, teljesen elszigetelődve és minden oldalról szörnyű nyomásnak kitéve, még ugyanebben a hónapban kétségbeesett lépésre szánta el magát: felmondta politikai függetlenségének angol–francia garanciáit, és a Harmadik Birodalomhoz fordult azzal a kéréssel, szavatolja az ország politikai függetlenségét.⁷⁶

Hitlerék már dolgoztak a Barbarossa-terven, így fontos volt a számukra, hogy mind Magyarország, mind Románia közreműködését biztosítsák, felajánlották tehát közvetítésüket. A németek diplomáciai úton közvetlen nyomást gyakoroltak mindkét országra,⁷⁷ igyekeztek rávenni a magyarokat, hogy túlzott és lehetetlen területi követelést ne támasszanak, a románokat pedig arra, hogy tanúsítsanak bizonyos fokú engedékenységet.⁷⁸ Ez a fajta diplomáciai befolyásolás akkor tetőzött, amikor augusztus 16-án a romániai Turnu-Severinben a magyar–román tárgyalások megkezdődtek.⁷⁹

A tárgyaló felek rögtön a kezdet kezdetén éles hangot ütöttek meg, s miután tíz napon keresztül eredménytelenül huzakodtak, mindkét részről a németekhez fordultak. Ribbentrop attól tartott, hogy Oroszország esetleg akcióba kezd Románia ellen, megszerezte az olaszok egyetértését, és közösen „baráti tanácskozásra” hívták meg Bécsbe a román és a magyar külügyminisztert. Ribbentrop és Ciano augusztus 28-án érkezett meg Bécsbe. Szakértőik bevonásával kidolgozták a döntőbíráskodás feltételeit, és kijelölték az új határokat. Augusztus 30-án a tervezetet a magyarok és a románok tudomására hozták.

A megoldás alapjául az a hitleri irányelv szolgált, hogy a magyarok az általuk hivatalosan követelt több mint 90 000, majd 60 000 km²-nyi terület helyett mindössze 43 000 km²-t kapjanak meg. A feltételek elfogadását a tengely külügyminiszterei kötelezővé tették, még csak vitát sem engedtek, mert attól tartottak, hogy vita esetén soha nem születne megoldás. Az ünnepélyes aláírás a Belvedere palotában volt, s míg Manoilescu román külügyminiszter ájultan esett össze, a magyarok lelkesedése nem ismert határt a német és olasz szakértők által készített térkép és az új határvonalak láttán.⁸⁰